

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 156

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JULY 5TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Farmarska zveza nasprotuje, da bi se meščani na farmah naseljevali

Washington, 4. julija. V času brezposelnosti namerava stotisoče Amerikancev, dosedaj zaposleni pri industrijah v mestih, odpotovati zopet na kmetije in se oprijeti farmerstva. Skoro večina 25,000 vojnih veterani, zbranih sedaj v glavnem mestu, namerava oditi na farme, pričakuje, da jim bo vlada dala ne le dovolj sredstev na razpolago, pač pa da jim tudi preskrbi prostorno farmo. Več guvernerjev se je že oglasilo, da imajo v svojih posameznih državah od 1,000,000 do 5,000,000 akrov proste zemlje na razpolago za nove naseljence na kmetije. Na prvi pogled zglede ideja zelo vabljiva in mogoča, toda že so se oglasili zastopniki ameriških farmerjev, ki odsvetujejo veteranom in drugim bivšim mestnim delavcem, da bi se začeli naseljevati na farmah. Ameriška farmarska zveza trdi, da propadajo danes najbolj izkušeni in podprti farmerji, in kaj naj naredijo novinci na farmah, katerim primanjkuje vsega, kar je potrebno za farmerstvo, razven dobre volje. Farmarska zveza je prepričana, da če bi danes spustili "čredo nezaposlenih" iz mest na farme, da bi ti ljudje na farmah naravnost od lakote umrli, ker bi prišli brez vseh sredstev. Farmerji nadalje trdijo, da za svoj pridelan danes ne dobijo toliko, kot jih velja pridelovanje, in kaj naj delajo oni, ki pridejo na farme brez kapitala? Dočim imajo mestni prebivalci podporo od dobroteljskih društev, slednja farmerjem sploh poznana ni.

Dnevna vprašanja

1. Kdo je William Rogers? 2. Kaj je glavno mesto države Pennsylvanije? 3. Kaj pomeni beseda "beduin"? 4. Kdo je komponiral korajčno "Mladji vojaki"? 5. Kdo je bil prvi župnik slovenske župnije v Collinwoodu? 6. Kako se imenuje vodja indijskega gibanja za neodvisnost Indije? 7. V katerem letu je bil Woodrow Wilson prvič nominiran za predsedniškega kandidata in pri katerem glasovanju? 8. Kaj pomeni beseda biografija? 9. Kaj je glavno mesto republike Argentine? 10. V katerem letu je bila ustanovljena Slovenska Narodna Citalnica v Clevelandu?

Smrtna kosa

Po dolgi in mučni bolezni je umrl v ponedeljek rojak John Supan, star 57 let. Doma je bil iz vasi Sveča, fara Koroška Bistrica, in je prišel v Cleveland pred nekaj 25. leti. Ranjki je bil član društva Bled št. 20 S. D. Z. Tu zapuša žalujočo soprogo Mary, dve sina, Franka in Josepha, ter dve hčeri, Mary, poročeno Rickard in Angelo, v starosti domovini pa dve sestrice. Pogreb ranjkega se bo vršil v četrtek jutraj iz hiše žalosti na 8615 Vineyard Ave., pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Naj bo ranjkiemu mirna ameriška zemlja. Vsem preostalim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Avto žrtev

Ko je v torek jutraj korakal John Bert, ki stanuje na 3536 Hamilton Ave. preko St. Clair Ave. na 22. cesti, ga je zadel avtomobil, ki ga je vrgel pred drugi prihajajoči avtomobil. Smrtno zadetega so Barta odpeljali v bolnico.

Anglija bo Irsko gospodarstvo uničila, ako ne plača dolžnih davkov

London, 3. julija. Ker se Irska brani plačati polovico letnega davka, ki ga je dolžna Angliji v znesku nekako \$5,000,000, namerava narediti Anglija krutek račun z Irsko s tem, da ako slednja ne plača, naloži Anglija visok davek na vse blago, ki se importira iz Irske. Ako ni irski denar v rokah angleške tozadevne komisije, do danes opoldne, bo angleški parlament v vsej naglici naredil tekočo tedna postavbo, da se naloži taka carina na irsko blago, da Irci ne bodo mogli več prodajati svojega blaga na Angleško. Anglija namerava naložiti colnino celo na irsko živino in mlekarstvo, pridelve, ki se v ogromnih množinah izvažajo iz Irske v Anglijo. Anglija je prepričana, da ona ni zakrivila tega položaja, in da bo morala Irska sama nositi vso odgovornost. Irci morajo vsako leto plačevati Angliji \$15,000,000, in to skozi 50 let, da vrnejo tozadevno posojilo, ki ga je dala, svoječasno Anglija. In ako Anglija sedaj upelje colnino na irsko blago, je Irska v gospodarskem oziru uničena.

Zlato razbojnikov

London, 4. julija. Kot je sporočil neki parnik iz Panama City, je bil slednji parnik obveščen, da se je posrečilo gotovim ljudem najti prostor v morju, kjer so morski razbojniki okoli leta 1700 potopili celo ladjo naloženo s suhim zlatom. Povest o tem dogodku se je ohranila vse skozi do današnjih dni, in stotine ljudi se je že ponesrečilo v 200 letih, odkar so razbojniki potopili ladjo z zlatom. Ta prostor so sedaj baje našli v bližini Cocos otoka, ki se nahaja 600 milj daleč od Centralne Amerike na Tihem morju. Baje je to zlato vredno od \$30,000,000 do \$60,000,000. Še februarja meseca se je podal Col. Leckie, izumitelj instrumenta, ki odkrije kovine pod zemljo, s posadko 22 moških proti Cocos otoku. Na otoku sagem niso ničesar našli, toda v nekem zalivu so baje prišli do mesta, kjer leži zlato v ogromnih množinah. Toliko je sedaj znano, a nadaljne podrobnosti manjkajo.

Ljudje na farmah

Tekom nedelje in ponedeljka je obiskalo prijazne slovenske farmerje v Genovi in Madisonu nad 1,000 Slovencev iz Clevelanda in drugih bližnjih krajev. Zadnje čase so začeli celo Pennsylvančani prihajati v Madison in Genevo. Iz Sharna jih je bilo v nedeljo samo pri Mr. Jos. Gramcu troje avtomobilov. Žal, da je v nedeljo kot v ponedeljek deloma nagajal dež, ki je bil sicer jako dobrodošel našim farmerjem, ne pa izletnikom. Med številnimi izletniki iz Clevelanda se pa seveda dobi tupsam kak nepridiprav. Pri znanem farmerju Frank Kumlju so nepoštenjako viči odnesli ponoči iz kokušnice 12 lepih kokoši, za katere je Franku zelo žal.

Državljska slavnost

V Edgewater parku se je vršila večeraj velika slavnost, ko so bile na slovesen način podeljene 1,500 kandidatom za državljanstvo tozadevne diplome. Vsi so tekom leta pohajali v državljanske šole in so že ali pa bodo v kratkem postali ameriški državljani. Slavnostni govor je imel župan Miller.

Bonus armada oblega Washington

Hoover bo prepovedal dobro pivo.

Washington, 4. julija. Te dni bo senatna zbornica kongresa glasovala o predlogu Bingham glade dobre pive. Kot se je dognalo iz najboljših virov, bo predsednik Hoover takoj dotični predlog, ako bo sprejet, vetiral. Hoover ne želi ničesar vedeti o kaki spremembi prohibicije.

Predlog senatorja Bingham za postavbo izdelovanje 3.2 procentne pive, je spojen s Hooverjevim predlogom glade posojil bankam, ki se nahajajo v zadregi. Toda tako daleč gre prohibicijsko stališče predsednika Hooverja, da bo raje vetiral tudi posojila bankam, samo, da uniči predlog senatorja Bingham glade pive. Senator Bingham iz Connecticuta je prerokoval nocoj, da bo njegov predlog sprejet s tremi ali štiriimi glasovi večine. Predsednik Hoover trdi, da je dotični predlog nasproten ameriški ustavi, in da ga mora torej prepovedati.

Toda tozadevno je Hoover naletel na precejšno nasprotje v svojem lastnem kabinetu. Izmed desetih kabinetnih tajnikov se jih je sedem izjavilo za pivo in samo trije so za dovedanje prohibicije. Suihi senatorji sicer trdijo, da bodo toliko časa govorili proti predlogu senatorju Binghamu, dokler slednji ne propade ali pa bo kongres zaključil zborovanje.

Predlog senatorja Bingham se glasi, da je postavbo dovoljeno izdelovati in prodajati pivo, ki vsebuje 3.2 procenta alkohola. To pivo se sme prodajati samo v gotovih trgovinah, in se mora doma uživati. Tudi restavracijam in hotelom bi bilo dovoljeno prodajati to pivo svojim gostom. Glade vina ni ničesar v predlogu senatorja

Bingham. Vlada bi pobirala dva centa davka od vsake steklenice pive, in se računa, da bi se letno prodalo najmanj 3,000,000,000 steklenic take pive, kar bi prineslo nekako \$60,000,000 v davku.

Kolikor so dosedaj preračunali, bo najmanj 55 senatorjev glasovalo za predlog senatorja Bingham, in proti pa 35. Več senatorjev je, ki so doslej vedno suho glasovali, toda politični dogodki zadnjih dni so uplivali na nje tako, da bodo raje spremenili svoje stališče, kot da še nadalje podpirajo prohibicijo. Obenem se je pa senator Davis iz Pennsylvanije izjavil, da bo jutri vložil samostojen predlog glade dovolitve pive, tako da bo senatna zbornica glasovala kar dvakrat glade pive.

Senator Shepard, demokrat iz Texasa, oče 18. amendmenta, se je izjavil, da bo glasoval proti oblažitvi prohibicijske postavbe, razven ako bodo volitve v državi Texas, ki se vršijo enkrat ta mesec glade prohibicije, kazale tako, da narod z večino želi imeti pivo. Senator Shepard je izjavil, da je doslej vselej volil suho, toda sedaj, ko je demokratska stranka sprejela načelo, ki se izjavlja za odpravo prohibicije, mora spremeniti svoje stališče, zlasti če bodo primarne volitve v Texasu se izvršile z mandatom, ki naročuje odpravo prohibicije.

Medtem pa se pripravljajo kongres, da konča vse svoje delo in se odgodi. Ta teden pričakujejo voditelji, da bo konec zborovanja. Kar je treba še rešiti, je dovolitev \$2,100,000,000 za brezposelne. V načelu je ta predlog že v obeh zbornicah sprejet, toda te dni se posvečujejo zastopniki obeh zbornic

glade manjših določil predloga za pomoč brezposelnim. Kakor hitro bodo gotovi, gre predlog za \$2,100,000,000 podpore brezposelnim v obe zbornici, kjer bo tekom enega dneva sprejet in poslan Hooverju v podpis.

V tem predlogu za brezposelne je pa vključen predlog senatorja Bingham glade pive. Ako bo Hoover v resnici splošno svojo grožnjo in predlog prepovedal, ker dovoljuje dobro pivo, tedaj bo Hoover s tem porušil tudi vso pomoč brezposelnim, in to bo imelo za njega fatalne posledice pri predsedniških volitvah.

Smith molči

Chicago, Ill., 3. julija. Po trt in resen mož je danes Alfred E. Smith, bivši guverner države New York, katerega je pred štirimi leti predlagal guverner Franklin D. Roosevelt za predsedniškega kandidata, dočim je Roosevelt danes sam kandidat. Kakor hitro je bil Roosevelt izvoljen, je Smith umolknil in ni podal nobene izjave. Že preteklo soboto večer, še predno je Roosevelt dospel v Chicago, je Smith s svojo družino in prijatelji odpotoval nazaj v New York. Niti besede ni hotel povedati, niti se ni še pozneje oglašil. Mogoče je, da bo Smith napadal Roosevelta, mogoče se bosta spoprijaznila. Videti je Smithu, da je močno užaljen.

Oropni avtomobilisti

Trije banditi so sinoči ustavili neki avtomobil na Euclid Ave. in 260. cesti in oropali tri potnike v avtu za \$561.00. Morris Goldstone je zgubil \$465.00, Harry Prachowsky \$88.00 in George Setnik pa \$13.00.

Japonska nasprotuje načrtu Hooverja, da bi se zmanjšalo vojno orožje

Tokio, 3. julija. Glesom izjav vodilnih vojaških krogov japonske vlade je Hoover podal svoj načrt radi zmanjšanja orožja pri evropskih vojaških silah le iz vzroka, da bi to vplivalo na predsedniške volitve v Zedinjenih državah, in da bi povzročil, da Evropa preneha zahtevati, da se ji odpustijo vojni dolгови. Japonski vojni minister se je izjavil, da Hooverjev predlog glade znižanja oboroževanja, je za Japonsko skrajno nepraktičen, ker ne upošteva lokalnih razmer. Drugič je japonska vlada mnenja, da dokler ne dobi ob istem času od Rusije kot Kitajske zagotovila, da bo tako Rusija kot Kitajska znižala svoje orožje, da Japonska ne more ničesar tozadevno ukreniti. Tretjič je japonski vojni minister mnenja, da je japonsko zrakoplovstvo daleč zadaj za zrakoplovstvom drugih dežel, tako da nikakor ne more trpeti znižanja tozadevno. Kar se tiče Japonske, je izjavil japonski vojni minister, je vsaka zahteva po znižanju orožja zaenkrat neizpeljiva.

Garner in Roosevelt

Chicago, Ill., 4. julija. Potem, ko je demokratska predsedniška konvencija izvolila guvernerja Franklin D. Roosevelta za predsedniškega kandidata, je bil prav kmalu izvoljen John Garner, iz Texasa, ki je podpredsedniški kandidat demokratske stranke. Garner je sedaj predsednik poslanske zbornice kongresa. Franklin Roosevelt je dospel preteklo soboto popoldne z zrakoplovom v Chicago, kjer je imel pred zbrano demokratsko konvencijo svoj prvi kampanjski govor. Roosevelt je prvi predsedniški kandidat v zgodovini, ki se je poslužil letala, da je prišel na konvencijo. Pozdravilo ga je 20,000 delegatov in gostov v dvorani. Roosevelt je imel sijajen govor, v katerem je zlasti poudarjal liberalizem in objubil, da bo ameriški narod dobil poštenje in delo od njegove vlade.

Kdo je pomagal?

Pomožni državni pravdnik Cullitan preiskuje potom velike porote, kdo so ljudje, ki so postavili tako visoko varščino v svoti \$10,000 za Hymie Martin, ki je bil prvotno obdolžen, da je ubil bivšega republikanskega councilmena Potterja, pozneje pa oproščen. Martin sam pravi, da nima denarja, toda v "visokih krogih" se za njega vedno dobi denar. Kdo je interresiran pri tem, pravi Cullitan?

Mr. Pfeifer odpotoval

V nedeljo je odpotoval iz Clevelanda Mr. Marian Pfeifer, ki se je mudil v zadevi jugoslovanskega kulturnega združenja nad tri tedne v naši naselbini. Odpotoval je proti Youngstownu, se ustavi v Pittsburghu, potem pa gre v New York, in menda v par mesecih pride zopet proti zapadu. Mr. Pfeifer nam je sporočil tople pozdrave vsem dragim znancem in prijateljem, s katerimi se je tekom svojega bivanja v Clevelandu seznanil.

Višja zavarovalnina

Poština na registrirane pakete se je dvignila s 1. julijem. Do \$5.00 vrednosti plačate 15c zavarovalnine, in do \$1000.00 vredne pakete pa \$5.00 zavarovalnine.

Nad 200 ljudi ubitih v Zedinjenih državah pri praznovanju 4. julija

Kot naznanjajo brzojavna sporočila iz vseh delov Zedinjenih držav, je bilo na dan 4. julija ubitih v raznih mestih nad 200 oseb do ponedeljka večer, dočim je bilo stotine in stotine oseb varno ranjenih. Dvanajst oseb je bilo ranjenih v Clevelandu, ko so spuščale rakete in enako v zrak. Šest mladih ljudi je bilo ubitih pri eksploziji dinamitnih kapi v Butte, Montana. V Cincinnatiju je padel na tla neki zrakopovec, ki je vozil s seboj umetni ogenj in razno razstreljivo. Zrakopovec je bil ubit. Zlasti pa je bilo mnogo oseb ubitih od avtomobilov na javnih cestah. Računa se, da je na dan 4. julija se nahajalo na ameriških cestah najmanj 15,000,000 avtomobilov. Nad sto oseb je bilo ubitih v raznih kolizijah. Smrt v vodi je na drugem mestu. Najmanj 50 ljudi je utonilo pri plavanju. V hribih države Kentucky je bilo ustreljenih deset oseb v bojih med munšajnjarji. Ako ne bi padel v ponedeljek deloma dež, je gotovo, da bi bilo število žrtev še mnogo večje.

Divjanje tornada

Washington, Kansas, 4. julija. Najmanj štiri osebe so bile ubite in najmanj 15 ranjenih, ko je zadel silovit tornado tukajšnji okraj. Župan Benett je mnenja, da je bilo najmanj 50 trgovskih hiš in 75 rezidenc mestnih prebivalcev popolnoma porušeni. Župan je s svojo družino videl prihajati tornado nekako ob 5:15 popoldne. Zatekel se je v klet. Družini bilo nič hudega. Večina ranjenih se je nahajala v neki garaži, ki je bila popolnoma porušena. Štiri mrtva trupla so doslej prinesli na dan.

Skrivnost smrti

Včeraj je hiša na 2531 E. 20th St. do tal pogorela, in v plamenih iste hiše sta našla smrt dva moška. Danes zjutraj so v enem izmed obžganih trupel spoznali nekega moškega, o katerem je njegova žena poročala, da je bil prej en dan odpeljan od nepoznatih banditov. Zadeva je postala s tem jako skrivnostna, in policija je marljivo na delu. Prvi moški, katerega truplo so spoznali, je John Bondi, 53 let star, 4271 E. 94th stanujoč. Drugi zgoreli je pa Peter Lima, čevljar, iz 1315 Allen Court. Bondi je prišel zvečer domov k ženi, ko so se v hiši oglašili neki moški, ki so prisilili Bondija, da je šel z njimi. Ker ga preko noči ni bilo domov, je žena sporočila policiji. Koroner, ki je preiskoval trupla, se je izjavil, da je bila oboka obeh moških namočena z gasolinom.

Obisk iz Californije

Iz Los Angeles, Cal., je dospel v Cleveland Mrs. J. Tutin, hčerka Mr. in Mrs. Josip Laušin, 986 E. 69th St. Ostala bo tu en mesec na obisku pri svojih starih in prijateljih. Dobrodošla med nami!

Avstrija v škripcih

Mr. F. J. Tlach, generalni konzul avstrijske republike v Clevelandu, se je izjavil, da je usoda republike odvisna od novega posojila. Ako ga Avstrija ne dobi, tedaj bo morala likvidirati. * Ivan Klarič je bil izvoljen predsednikom nadzornega odbora H. B. Z. * Calvin Coolidge je danes 60 let star.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 83

No. 156, Tue., July 5th, 1932

Krvav boj prihaja

Kdor misli, da prohibicija poleg brezposelnosti ni danes glavno vprašanje na dnevnem redu pred ameriškim narodom, se zelo moti. Brezposelnost se je zvezala z agitacijo za odpravo prohibicije, in voditelji brezposelnih, nasprotniki prohibicije ob vsaki priliki povdarjajo, da se bosta oba problema skupno rešila.

Pred štirimi leti, ko so se vršile zadnje predsedniške volitve, nasprotniki prohibicije niso bili še dovolj močni, da bi bolj odločno nastopili. Alfred Smith, demokratiški predsedniški kandidat, je zastopal tozadevno veliko bolj samega sebe kot pa veliko večino ameriškega naroda. Niti republikanski, niti demokratiški stranki ni padlo v glavo, da bi v svojo platformo zapisal zahtevo po odpravi prohibicije.

V štirih letih pa se je marsikaj spremenilo, in milijonom Amerikancev so se odprle oči, ko so dnevno manj delali in je končno deset milijonov Amerikancev izgubilo delo in zaslužek. Ravno brezposelnost je povzročila, da so se ljudje začeli očitno puntati proti prohibiciji. Od slednje so pričakovali prosperitete, polne hranilnice, mastne zaslužke, prazne ječe, deželo pa polno blagostanja.

In zgodilo se je ravno narobe. Bolj so leta prohibicije napredovala, bolj je vlada pritiskala s prohibicijo, večji je nastajal odpor pri narodu, bolj se je širila brezposelnost. In kljub temu se pije in pije opojna pijača v večji meri, kot kdaj prej. Razlika je le ta, da včasih je vlada pobirala davek od pijače, in je bila pijača zdrava in poštena, danes pa pobirajo Caponeji in Rosenbergi davek na pijačo in kažejo fige stricu Samu! Dočim je prej imelo sto in stotisoče ljudi zaslužek od pijače, se danes slednji steka v žepe maloštevilnih gancežev in raketirjev.

Toda kdor misli, da bo prohibicijo celo v tem resnem položaju zlahka odpraviti, se zelo moti. Še lansko leto je republikanski senator Brookhart izjavil, naj mokri nikar ne pričakujejo, da se bo prohibicija zlepa umaknila. Brookhart je naglas in dobesedno povedal v senatu: "Potekli bodo mnogi potoki krvi bratske borbe, predno se bo umaknil 18. amendment iz zapisnika ameriške ustave!"

To so resne besede, katerim je dosti verjeti, kajti bolj fanatičnega blazneža ne dobite, kot je fanatičen pristaš prohibicije, ki sicer ne veruje v prohibicijo kot tako, ki naj bi navajala k zmernosti, pač pa veruje v prohibicijo iz črnogledosti in radi smešnega strahu, ki ga ima pred ameriško ustavo, ne zavedajoč se, da je narod tudi pri ustavi opravičen do prve in zadnje besede.

Da suhači ne bodo zlepa se podali in so pripravljeni na vse do skrajnosti, nam je znova potrdila letna konferenca metodistovske cerkve v Zedinjenih državah, ki je najbolj razširjena verska protestantovska sekta v tej deželi, obenem so pa metodisti zagrizeni pristaši prohibicije.

Na svojem zborovanju v Atlantic City so metodistovski voditelji enoglasno povdarjali, da v boju za prohibicijo ne bodo poznali nobenega prizanašanja, nobene milosti. Dr. Clarence True Wilson je izjavil: "Metodisti pričakujejo od vsakega svojih pristašev, da izpolni sleherno svojo dolžnost do skrajnosti. Metodisti bodo izvolili kot predsednika in podpredsednika Zedinjenih držav človeka, ki je vreden za stopati krščansko republiko in prohibicijski ameriški narod!"

In metodistovski škofi Canon Jr., oni, za katerim kliče toliko volivnih škandalov iz za zadnjih predsedniških volitev, je na konferenci govoril: "Mi nikakor ne bomo trpeli niti od demokratov ali republikancev, da bi omenili kaj 'mokrega' v svojih platformah. Ako pa politične stranke skušajo narediti kaj enakega, tedaj bomo gledali, da se združimo vsi prijatelji prohibicije in porazimo naše nasprotnike na odločilen način."

In metodistovski škof Arthur Moore iz zapada, se je izjavil: "Vsaka politična stranka, vsaka organizacija, vsaka oseba, ki je prijatelj ali odjemalec ter zagovornik prometa z opojno pijačo, naj nikar ne pričakuje miru ali prijateljstva od nas, nobenega pardona od 3,000,000 metodistov v Zedinjenih državah. Mi bomo še naprej učili naše otroke, kako strupeno nevarna je prodaja opojne pijače. Mi bomo to učili, to pridigali in volili proti opojni pijači!"

Na ta način kličejo metodisti na boj proti mokrim, na ta način skušajo prohibicijo obdržati na površju kot glavno dnevno vprašanje, okoli katerega se suče vse drugo. Metodisti nikdar ne omenjajo brezposelnosti, nikdar ne svetujejo ekonomske zboljšave in zdravila, prohibicija jim je prva vodnica in zadnja tolažnica.

D O P I S I

Na parniku "Berengaria," 19. junija. — Gotovo bo vsakega zanimalo, kako se imamo Slovenci voljo, čeprav že misliš, da in Slovenke, ki potujemo na parniku "Berengaria" v staro domovino, nekateri na obisk, drugi pa za stalno.

Imamo se imenitno. Kako tu, di ne, saj lahko sklepate iz imen spodaj podpisanih, ki jamčijo,

še ostali sopotniki, katerih vsak posamezno izrazi in svetuje najboljše zdravila. No, in rajše, kot bi se prizadeti uklonil vsem pripomočkom, se kar poda z ostalimi na krov, kjer imamo svoje-ga godca in harmoniko, ki zapoje tisto: Bolna sem ratala, delati ne morem, godci zagodejo — plesat pa pojdem.

Moški, seveda, se nam najrajše izgubijo tje v saloon. Baraga pravi, da prav ta starega točijo. Najbolj sem se smejala, ko me je sopotnik trikrat v eni minuti vprašal, če vem, kdaj bo bara odprta. Kar je največ vredno je to, da se v saloonu lahko k mizi vsedeš in ga lahko kar vpiro vseh počasi srkaš. Ne tako kot v Clevelandu, kjer ga je treba hitro in na skrivaj. Pri mizi lahko sediš in srkaš to nebeško kapljico, dokler jo sploh moreš z mize do ust prinesiti. No, potem se pa naši sopotniki kar po francosko od nas poslovijo in jih ni na izpregled vse dopoldne ali popoldne. Saj druga dela itak nimamo: jesti, piti in pa karte igrati.

Ker sem že povedala, da imamo dobro pijačo, morem povedati, da imamo tudi dobro jed. Saj je šel Mr. Kolander, ki nas spremlja, kar v kuhinjo k tistemu kuharju, ki ima največjo oblast in mu povedal, kaj mi Slovenci radi jemo. Istotako nam je Mr. Kolander uredil, da Slovenci skupaj sedimo pri jedi. Obedovalnica je kot bi človek sedel v kakem cvetočem parku. Igra nam tudi orkester pri jedi, tako da lahko bolj po takih v usta nosimo. Kdor hoče, ima pri jedi tudi vino.

Morje tudi ni bilo preveč razburkano, pač pa je skoro že vse dni nekaka megla, ki ovira hitrejšo vožnjo. Parnik "Berengaria" je pravi velikan. Uslužbenci na parniku govorijo vsi angleško. Sicer pa če nam ni vse po volji, pa nam Mr. Kolander preskrbi in uredi, da potujemo z največjo zadovoljnostjo. On res skrbi za nas potnike v vseh ozirih. Saj je v New Yorku in potem prvi dan na ladji, letal menda 65 minut na uro, da je uredil vse potrebno in da nam ni bilo treba stati v vrstah. Torej Slovenci, kadar mislite potovati, se lahko z zaupanjem obrnete do Mr. August Kolandra. On bo uredil vse, da ne boste imeli nikakih sitnosti, ker ima veliko prakse v tem oziru.

Slovenci in Slovenke pošiljamo pozdrave vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tam preko morja. Kakš se bomo imeli doma, bo pa že ta ali oni kaj poročal.

Anna Koželj.
Anton Baraga, Mary Lušin, Amalija Novinec in sin, Martin Smaltz, Matilda Smaltz, Vera Champa in sin, Ema Rose Tofant, Christine Sustersic, Alice Kretič, Justine Mervar, Anton Tomažič, Emily Allen Filipič, Fani Gregorič, družina Uršič, Anna Janžekovič, John Zupanc, Terezija Kovach, John Langus, Adela B. Duppel, Joe Heizinger, Mr. in Mrs. J. F. Mlinar, Frank Trebec, Stephanie Blumel, Bibiana Zupanc, A. Blumel, M. Fuke (godec), Anton Mervar Jr., Mary Hodnick, Frances Mervar.

Na parniku "Berengaria," 19. junija. — Prav lepo se vozimo in veliko zabave imamo. Imamo tudi prav fino postrežbo, za kar se moramo zahvaliti Mr. August Kolandru. On skrbi v resnici prav po očetovski za vse potnike. Ker se nisem mogel v Clevelandu posloviti od vseh mojih znancev in prijateljev, jih prosim, da mi ne zamerijo, ter jih vse v Clevelandu in vsej državi Ohio, Pennsylvaniji, West Virginiji in v Chicagu prav lepo pozdravljam, zlasti pa mojega sina Antona in vso družino Ziherl. Zahvaljujem se vsem, ki so me spremlili na postajo, posebno pa družini Turšič in John Modic. Lepa hvala tudi Mr. Frank Keco, plnu iz Collinwooda, ki je prišel, da me bo peljal na kolodvor. Enako se zahvaljujem družini Jerman, družini Samich, A. Lo-

gar in Mrs. Kraševic za cigare; pozdravljam tudi družino Oražem in Josephine Klančar.

Ne zamerite, g. urednik, slabi pisavi, ker so ravnokar začele nekatere ženske klicat na pomoč sv. Urha, pa se mi roka nekoliko trese.

Anton Ziherl,
Cerknica št. 230, Jugoslavija

Na parniku "Berengaria," 19. junija. — Sprejmite kratek dopis iz sredine širnega Atlantskega oceana. Mi, clevelandski potniki na parniku "Berengaria" se imamo prav dobro. Bolan skoro nihče ni, hrana je izvrstna. Vse je lepo čisto in fina postrežba. Mr. Kolander je kot nalašč ustvarjen, da spremlja potnike. Povsod je z nami: če prideš na krov, v jedilnici, v kabinah, povsod nam je na uslugo. On je vesel, če more potnike zadovoljiti in je v resnici vsak zadovoljen z njim. Kdor bo potoval v staro domovino, naj se obrne do Mr. August Kolandra v Clevelandu. Pri njem bo vsak kar najbolje postrežen.

Zahvaljujem se rojakom in dobrim prijateljem iz Clevelanda, ki so nama priredili tako lep izlet v Metropolitan park. Bilo je kakor na svatbi. Nikoli vas ne bova pozabila. Posebno pa se še zahvaliva vsem onim, ki ste naju spremlili na kolodvor. Zelo sem bil ginjen, ker gotovo se z marsikom ne bomo videli nikdar več. Kadar pa pridete v stari kraj, ne pozabite se oglašiti pri vašem Gortnarju v Radovljici.

Sprejmite še en srčen pozdrav, dragi moji rojaki iz Radovljiske okolice in vsi moji dobri prijatelji v Clevelandu. Pozdrav mojemu sinu Johnu in Pristavčevim.

Joseph in Kristina Šuštaršič.

Na parniku "Berengaria," 19. junija. — Pa mi ga žingamo... menda ja in tako je. Še sedaj nama je v prijetnem spominu prijeten večer, ki ste ga nama priredili pred odhodom najinim v staro domovino. Zato se iskreno zahvaljujema Mr. in Mrs. Legan, Mr. in Mrs. Glavan, Mr. in Mrs. Jerman, Mr. in Mrs. Janes, Mr. in Mrs. Lipovec, Mr. in Mrs. Pucelj, Mr. in Mrs. Math Baraga in Mr. Ciril Blaško. Prav lepa hvala vsem, ki ste naju spremlili na postajo in nama želeli srečno pot. Pozdravlja vse prijatelje in znance v Clevelandu in vam kliče: na skrajnejše svidenje v Collinwoodu.

Anton Baraga,
Anton Tomažič.

Staršem otrok Slovenske šole na Holmes Ave.

Vsak otrok, ki je potoval v Slovensko šolo Slovenskega doma na Holmes Ave. je prejel od šolskega odbora, v dar za petindvajset centov listkov. Pač ne bo treba, da bi vsled gmočnih razmer v družini katerikoli otrok izostal od piknika. Vožnja na kraj izleta, kakor tudi povratna vožnja bo docela brezplačna. Otroci naj se zberó ob eni uri in četrt popoldne na dvorišču Slovenskega doma. Prvi "truck" bo odšel ob poldveh, a kmalu za tem tudi drugi. Kdorkoli nima lastnega avtomobila, se bo lahko peljal docela brezplačno s truckom tje in nazaj. V slučaju potrebe bosta oba trucka storila tudi po več voženj, tako da bo vsakomur dana možnost, da pride srečno na mesto piknika in nazaj. Apeliramo na stareše otrok, ki so zahajali v šolo, kakortudi na vse, ki otroke ljubijo, ter vse one, ki se za našo narodno stvar zanimajo, da se te vse našega piknika gotovo udeležijo. Je to prva prireditve naše šole v večjem obsegu. Gmotne razmere nas vseh so dokaj slabe, vendar naj se nihče ne boji, da bomo na pikniku na kogarkoli prezirali, da nam odpre svoj mošnjiček. Ni to naš namen, ker se zavedamo slabega položaja, v katerem se nahaja nešteto naših slovenskih družin. Pridite in se pozabavajte v prosti naravi z našo šolsko dečo! Kdor

Vesti iz domovine

—Tragična smrt mladenke. V torek o mraku se je peljal neki domačin mimo spodnjega bajerja v Dragi pri Igu in opazil, da se kopa v njem 16 letna žumčeva Tončka. "Pazi, da ne boš utonila!" ji je dejal. — "Ne bom, ne!" — Deklica je bila korajžna in je znala dobro plavati. Vozila se je v Ljubljano in se je zvečer domov gredečo rada ohladila v bajerju. Bajer je gosto zaraščen s travo, na njem pa plavajo veliki listi z lepimi belimi rožami in te so se ji posebno dopadle. Kmalu je šel mimo drug pasant, ki jo je videl plavati. Tretji se je peljal mimo deset minut pozneje, opazil ni ničesar, bilo je vse tiho in mirno.

Drugi dan zjutraj pa so mimoideči delavci zapazili pri poti ob bajerju žensko obleko, na njej pa šopek belih vodnih rož. Domači so takoj zaslužili nesrečo in res so sosedje po kratkem iskanju našli deklečko utopljeno. Šla je še po rože, se zapletela v travo in se potopila brez glasu.

Pokojna je bila mirna in splošno priljubljena deklečka, kar kaže sožalje velikega števila ljudstva, ki jo je hodilo kropiti, ko je počivala na odru, v laseh pa bele rože, ki si jih je natrgala sama.

—Smrtna nesreča. Mesarski pomočnik, 26 letni Anton Rajhar, ki je bil uslužben v Benkovski tovarni za mesne izdelke v Murski Soboti, je rezal meso s kosti. Ker je bil tega dela vajen, rezanju ni posvečal posebne pozornosti. To mu je bilo v pogubo. Nož je na kosti spodrsnil in se je Rajharju zarezal v trebuh. Prerezal mu je žilo odvodnico. Prepeljali so ga takoj v bolnišnico, pa mu niso mogli več pomagati. Izkervavel je in izdihnil. Za njim žaluje mlada vdova in en otrok.

Druga nesreča se je zgodila v Doležovju. Šestletni Vinko Jerič je pasel krave. Stal je v bližini ene krave. Ta se je nenadoma obrnila in z glavo zamahnila proti pastirčku. Z rogom ga je zadela v usta. Rog mu je pretrgal lice skoraj do ušesa. Sedaj se mali ubožček zdravi v soboški bolnišnici.

—Trem na glavo. Iz Bevk pri Vrhniku so pripeljali v ljubljansko bolnišnico 26 letnega delavca Jožeta Gantarja. Nekdo mu je med prepirom vrgel tram na glavo, Gantar je sicer hudo, toda ne nevarno ranjen.

—Črni premog v Sloveniji. Nedavno tega je naše in inozemsko časopisje poročalo o obnovitvi dela v premogovniku Zbelovo pri Poljčanah, kjer se pridobiva črni premog, kakršnega v naši državi nikjer drugod ni.

Pravkar pa smo iz avtentičnega vira dobili poročilo, da je v ameriških revirjih izkušeni rudosledec g. Ferdinand Ošlak iz Maribora v konjskih okoliših občinah odkril doslej še popolnoma neznana bogata nahajališča še boljše — torej prvostopnega črnega premoga, čigar analiza je pokazala 7668 kalorij. Tehniški položaj z ozirom na pridobivanje je baje zelo ugoden. Prostosledci ležijo ob dobri cesti in blizu železniške postaje Konjice. Z razmeroma malo vsoto bi se lahko začelo izrabljanje ležišč. Le železi je, da se domači krogi za zamisel zainteresirajo. Žal je med našimi petičneži bolj malo iniciative za slična podjetja. Šele, ko se praktičnejši in daljevidnejši tujeji iz bogastva naše zemlje in pridnih slovenskih delavskih rok začnejo okoriščati, se pri nas vzbudi zavest in zavist. Po časopisnih vesteh je pred tedni samo ena naših jugoslovanskih

hoče in more, mu bo pa tudi dana prilika, da bo kak dolarček odmaknil v tako plemenito svrhu, kakor je naša slovenska šola. Na svidenje tedaj na pikniku Slovenske šole Slovenskega doma!

mestnih plinarn s tujezemskim rudnikom sklenila pogodbo za dobavo črnega premoga take kvalitete kakor je ta pri Konjicah in sicer za več stotin vagonov. Od takega naročila bi mali premogovnik vse leto lahko zaposlil precej domačih delovnih sil.

—40,000 juter zemlje je čez in čez pokrite s kobilicami v Banatu in sicer od Idjoša, Mokriča, Sajana, Padeja, Čoke, Bikača pa do Bača in Sv. Nikole. Dosedaj je popolnoma uničenih več okrog 2500 juter zemlje. Okrog 3000 ljudi iz ogroženih pokrajin je že od 20. maja do danes neprenehoma v ljutem boju s kobilicami. Boj vrše na dva načina: Po polju sipajo neki prašek in zastrupljajo živalice, to je prvi način. Drugi način borbe je enostavnejši, a menda bolj učinkoviti. Po pet do šest kmetov napravi nekake kroge. Še poprej pa na neko mesto navozijo do 30 voz slame. Proti velikanskemu kupu slame podijo s palicami in kričanjem kobilice z drugih polj. Ko jih naježeno v dovoljni meri, slamo zažgo. V velikanskem kresu pogine večkrat na stotisoče kobilice. Dosedaj se uporabi dnevno 200 do 300 voz slame, katero banatski kmetje tudi iz daljnih krajev radi odstopajo popolnoma brezplačno. Najlepši zgled je dal doslej bivši narodni poslanec in veleposelnik Joca Budišin, ki je podaril sam 600 voz slame.

—Prostovoljna smrt hišne posestnice. Pri dravski brvi v Studencih pri Mariboru so potegnili iz vode truplo bogate hišne posestnice, 54 letne Pavle Hermannove, ki je nekaj dni prej neznanomkam izginila od doma. Pokojnica je živel v Studencih že dolgo vrsto let sama brez svojcev; bila je neporočena. Njena last sta bili dve večji stanovanjski hiši in je živel v urejenih razmerah. Bila pa je nekoliko čudaškega značaja. Kaj je gnalo pokojnico v tako nesrečno smrt, še ni znano, verjetno pa je, da je izvršila samomor v duševni zmedenosti.

—Obup nad življenjem. Pred dnevi je v ljubljanski bolnišnici podlegla zastrupljenju 19 letna posestnikova hčerka Marija Kodrova iz Imovce, občina Prevorje pri Kamniku. Dekle je doma pilo octovo kislino. Nezvestost mladenko so prepeljali takoj v bolnico, kjer so ji zdravniki izprali želodec in se na vse načine trudili, da ji rešijo življenje, pa je bil ves njihov napor zaman. Po hudih mukah je Marija umrla. Kaj je gnalo dekle v smrt, ni znano. Pokojnica je bila že od božiča sem zelo potrta. Vse kaže, da gre za nesrečno ljubezen.

—Vpiro otrok se je ustrelil. Nedavno se je posestnik Janez Kumer iz Strmca, občina Trnovski vrh, zvečer v svojem stanovanju nekaj spril s svojo materjo Antonio. Ker je bil tudi malo vinjen, ga je ta prepil tako razburil, da je zgrabil za samokres ter se vpiro svojih treh nepreskrbljenih otrok ustrelil naravnost v srce. Nedvomno je nesrečnik storil ta obupni korak v hipni duševni zmedenosti, ker ga slikajo sicer kot treznega in dobrega gospodarja.

—V Cerkniškem jezeru je utonil 24 letni Tone Milavc.

Odgovori na vprašanja

1. Emona.
2. Peter Veliki.
3. Norman Thomas.
4. Munich St. (Slovenci so jo šaljivo nazivali "Monkey Street.")
5. Iz dušika in kisika.
6. Columbus, Franklin county.
7. V romanskem slogu.
8. John Butkovič iz Pueblo, Colorado.
9. Štiriindvajset.
10. Bistrica.

Če verjamete al' pa ne.

Potem ko je France Beretič v Genavi prodal konja s posredovanjem prijatelja Cugla, je France uvidel potrebo po drugemu konju. Če se danes pojavi kupec, je takoj na tisoče prodajalcev. In ni bilo po ure potem, ko se je v Francetovemu sruu porodila srčna želja po novem konju, ko mu ga že nekdo pripelje lepega prama na prodaj. Prodajalec stopi v hišo in reče Franku:

"Sem slišal, da bi rad kupil konja. Mojega kupi, ki ga nima para 97 milj naokrog."

"Kje pa ga imaš?" ga vpraša Frank.

"Zunaj na jardu je."

"Koliko pa hočeš zanj?"

"Petintrideset dolarjev boš odrlin, kar je jako majhna cena. Saj so skoro podkve toliko vredne."

"Kar v hlev ga pelji, pa priidi nazaj po denar," reče Frank, ki ima rad nagle kupčije.

"Dobro bi bilo, če si konja ogledaš, ker konj ne bo Tebe," pripomni prodajalec.

"Eh, kaj ga bom gledal, saj se zanesem. Kar privedi ga k jaslom, pa bova enega spila na dobro kupčijo."

In sta ga res spila. Šele drugi dan si je France ogledal konja in tudi konstatiral, da ga konj res ne more videti, ker je bil popolnoma slep. In ko se je hotel Frank pomeniti z njim v domačem, farmerskem jeziku, se je tudi pridučil, da je konj tudi gluh, drugače je bil pa konj na mestu. Malo se je popraskal Frank za ušesom, pa ker je hrihtna glava, je konja prodal še tisti dan naprej z enim dolarjem dobika. Kdo ima sedaj konja, nisem mogel zvedeti.

△
Janez Podrtija je imel službo v mestu. Nekoč je bil na izletu ne deželi in se je pri tej priliki seznanil s hčerko nekega trgovca iz trga. Beseda je dala besedo, oče nevesta pa doto in domenili so se, da se bo vršila poroka v domačem trgu. Ženin bi se bil moral odpeljati iz Ljubljane z jutranjim vlakom. Toda s prijatelji je jemal skoro vso noč slovo od "ledik" stanu in je zjutraj vlak zamudil. Prvi hip ni vedel kaj bi napravil, pa mu pade srečna misel v glavo in je poslal nevesti brzojav sledeče vsebine:

"Vlak zamudil. Počakajte na vsak način s poroko toliko časa, da pridem."

△
Vojak, ki se je udeležil svetovne vojne, je pripovedoval, da ga je v boju zadela krogla, ki mu je šla skozi prsa in prišla na hrbtu nogo. Eden navzočih pa dvomi in vpraša:

"Če ves je krogla zadela na tistem mestu kot pravite, saj bi vas morala zadeti naravnost v srce."

"Nemogoče! Ravno takrat mi je namreč srce v hlače padlo," se odreže bahač.

△
"Ali bi mi svetoval iti v topli-ce za revmatizem?"

"Seveda, saj sem tudi jaz svojega tam dobil."

△
Škoti so znani kot posebno varčni ljudje. Tako si je zidal neki škot hišo. Pokril je vso hišo, samo nad eno sobo je bila odprtina brez strehe. Ko ga prijatelj vpraša, zakaj tudi te sobe ni pokril, mu je škot odgovoril, da bo rabil to sobo za mrzlo kopel, ki mu jo bo zastoj preskrbel dež.

△
Micka je dobila pisemce od njenega Janeža, ki je služil pri dragoncih. Ravno ko je prebrala pismo, pride na obisk njena prijateljica in tje Micka potoži: "Uh, ta moj Janež, kako to piše! Da bi vsaj malo bolj razločno pisal! Nikakor ne morem razvoljzlati, ali mi pošilja 100 ali 1,000 poljubov."

1932		JULY					1932	
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa		
					1	2		
3	4	5	6	7	8	9		
10	11	12	13	14	15	16		
17	18	19	20	21	22	23		
24	25	26	27	28	29	30		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

JULIJ

10.—Collinwoodski Sokol priredi piknik na prostorih Slovenskega Društvenega Doma v Euclidu.

10.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Močilnikarjevi farmi.

10.—Slovenska šola Slovenskega Doma, piknik na Frank Kauškovi farmi.

10.—Piknik Slovenske šole Slovenskega Doma na Holmes Ave. se vrši na Frank Kavškovi farmi. To je prvi piknik te šole.

17.—Slovenska Mladinska šola S. N. Doma priredi velik piknik na Močilnikarjevi farmi.

24.—Društvo Tabor, SNPJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

24.—Klub collinwoodskih groceristov in mesarjev, piknik na Močilnikarjevi farmi.

31.—Društvo Naš Dom, SDZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

24.—Praznovanje godu fare sv. Kristine, v zvezi s farnim žegnanjem, skozi teden. Vrši se na Bliss Rd.

31.—Piknik delničarjev Slovenskega Doma na Holmes Ave. na prostorih Frank Močilnikarja.

31.—Slovenska Zadruga Zveza, piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

AVGUST

7.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na Špelkotovih farmah.

7.—Društvo Presv. Rešnjega Telesa, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

7.—Slov. soc. klub št. 27, piknik na Močilnikarjevi farmi.

14.—Društvo sv. Vincenca Pavlanskega, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

21.—Društvo Napredni Sosede, SNPJ, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

21.—Piknik samostojne Zaveze na Močilnikarjevi farmi.

28.—Društvo Zvon, vrtni koncert na Goriškovi farmi na Green Rd.

SEPTEMBER

25.—Velika prireditev 'Ameriške Domovine' v S. N. Domu za brezposelne.

OKTOBER

10.—Društvo Na Jutroven praznuje 10-letnico obstanka v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

NOVEMBER

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

Prost sena, smem uganjati, kar se mi zljubi. Ko se zvečer in začno mežikati luči na Union Square, kar pograbi klobuk. Nič me ni tedaj tiho in prosoče ne čivka na uho: "Kam pa greš, dragec? Naj grem še jaz!"

—Kako čudovit je tak občutek neodvisnosti! Vi ste prav za prav v enakem položaju. Kajpada so milijoni deklet, ki nimajo drugega opravka, kakor omožiti se. Prav in lepo. Ampak... vi... no, imate svoj poklic. Puščavo, gore — in vse to hočete zamenjati za plinski štedilnik v tesnem stanovanju?"

"Morda si bova pa lahko privoščila služkinjo!"

"O tem sanjajo mnoge. Kje pa dandanes dobite dobro deklo? Svarim vas! Dobro si premislite! Sedaj se vam prekrasno godi. Po poroki bo vsega tega konec. Potem boste morali krpiti Wilburnu nogavice..."

"Jack mu je ime!"

"Kaj to! Njegove nogavice bodo vseeno preluknjane! Vsekakor me je strah pomisliti, da bo mlada žena, kakršna ste vi, tako priklenjena..."

"V marsičer imate skoraj prav."

"In pri tem sem se dotaknil vprašanja le po vrhu."

Pavla je zavila k odprtim vratom in Bob je zagledal večje splotje sredi majhnih hišic. "Tu je dr. Whitcomb," je pojasnila vozniča. "Prekrasen človek! Rada bi, da bi se vidva spoznala."

Peljala je Boba skozi vežo v prostorno sobo, ki ni bila tako krasno opremljena kakor ona na Maddenovi farmi, toda bila je prijaznejša. Pri oknu je sedela silovita gospa.

"Dobro jutro, doktor!" je pozdravilo dekle. "Privedla sem vam nekoga s seboj."

Dama je vstala in njen dobrotni smehljaj je obsolnil vso sobo. "Pozdravljeni v moji hiši!" je dejala in stisnila Bobu Edenu roko.

"Vi ste doktor?" je jedljal.

"Seveda! Ampak vam moja zdravniška pomoč ni potrebna, ker ste zdravi, da je veselje! Sedite, prosim! Kje pa ste?"

"Na Maddenovi farmi."

"Res, slišala sem, da je Mad-den tukaj. Tak sosed ne pomeni kdovekaj. O priložnosti sem ga enkrat obiskala, njega pa nikdar ni bilo k meni. Ne zdi se mi primerno, v puščavi živeti tako zase. Tu hočemo biti prijatelji z vsemi."

"Vi seveda ste mnogim bili pravi prijatelj," je toplo rekla Pavla.

"Čemu naj nam bo življenje, če ne za to, da drug drugemu pomagamo? Rada bi več stori-la!"

Bob Eden se je pred to gospo zdel sam sebi čisto majhen.

"Pridite, pokažem vam svojo hišo!" je povabila. "Puščavo sem pripravila, da cvete — to bi lahko zapisala na moj nagrob-nik. Kako obupno je bilo tukaj, ko sem prišla sem! Eno puško in eno mačko, nič drugega nisem imela. Mačka pa ni hotela ostati. Svojo prvo hišo sem zgradila z lastnimi rokami. Do Eldorada skoraj osem kilometrov — in vsak dan sem romala tja in nazaj. Tedaj še nihče ni poznal Forda."

Peljala je svoja gosta čez dvo-rišče k malim hišicam. Trudni obrazi so se razjasnili, ko je prišla, motne oči so zablesčale v upu in veselju.

"Iz vse dežele prihajajo ljudje semkaj," je razlagala Pavla. "Bolni, obupani, stritih src, ona pa jim cepi novih moči..."

"Neumnost," je skromno za-vrnila doktor Whitcomb. "Pri-jazna sem z njimi. Svet je ta-ko zelo trdosrčen. Prijaznost pa dela čudeže."

Na vratih ene malih hišic so

naleteli na Martina Thorna, ki je bil zatopljen v živ pogovor s Philom Maydorfom. In celo ta zakrknjenec se je otajal, ko je doktorica spregovorila z njim nekaj besed. Ko sta končno go-sta odhajala, ju je doktor Whit-comb spremlila do vrat.

"Upam, da se še vidimo!" Bob je držal njeno krepko roko v svoji. "Vedite, da sem danes prvič občutil čar puščave."

Zdravnica se je blago nasme-jala. "Puščava je stara, utru-jena in modra. V tem je njena lepota. Seveda pa ni vsakomur dano, videti jo. Vrata doktor-ja Whitcoma so vedno odprta — ne pozabite na to, mladi mož!"

Pavla je obrnila avto in molče sta se peljala proti domu. "Kras-na ženska je to," je končno spre-govorila Pavla. "Luč za nje-nim oknom me je potolažila ko prvi večer v puščavi. In luči njenih oči ne bom nikoli pozabi-la. Ne žive vsi resnično plemeniti ljudje le v velikih mestih!"

Okrog njiju je vrela puščava v opoldanski pripeki; tenki me-gleni zastori so zagrinjali dalj-ne pušave. Bob Eden se je po-vrnil k svojim čudnim vpraša-njem, ki so ga skrbela. "Niti vprašali me niste, kaj prav za prav počnem tukaj."

"Mislim, da boste uvideli, da smo si tukaj vsi dobri tovari-ši in da mi boste zaupali svoje skrbi."

"Nekega dne bom to tudi stor-il. Zankrat seveda še ne. Pa da vas še enkrat spomnim vašega prvega obiska na Maddenovi farmi. Imeli ste občutek, da ne-kaj ni v redu?"

"Vsekakor!"

"No, koliko vam že danes la-hko povem, da se niste varali. In moja naloga je to razjasniti. Koliko bi dal, ko bi dobil kje tistega starca s culo. Bodite ta-ko prijazni, pa mi sporočite, če kje naletite nanj."

"Rada. Seveda je mož že dav-no lahko v Arizoni."

Čez eno uro je avto obstal pred Maddenovo farmo in Bob je ob slovesu zrl dekletu v oči. Zdele se mu v nečem podobne očem doktorja Whitcoma — prav ta-ko pokojne, vesele in dobrotljive. Zasmehljaj se ji je. "Veste, lahko vam priznam. Tale Wil-bur mi je bil zelo nesimpatičen. Ampak sedaj razumem, da mi je storil največjo uslugo, če je mo-ja ljubezen do prostosti res kaj vredna. Moral bi mu biti iz sr-ca hvaležen."

"O čem pa prav za prav brbl-jate?"

"Me ne razumete? Spoznal sem, da se me je lotila največja skušnjava v življenju. Toda ni mi treba boriti se z njo. Wilbur me je rešil. Dobri stari Wil-bur! Pozdravite ga, če mu bo-ste pisali!"

"Ne vznemirjajte se! Če bi tudi ne bilo Wilbura, bi vaša svoboda ne bila v nevarnosti. Za to bi še jaz sama poskrbela!"

"Ne vem, kako in zakaj, toda ta vaša opazka mi ne ugaja," jo je potro pograjal Bob. "No, vsekakor se vam moram zahva-liti za brzo vožnjo. Škoda, da morate oditi! Tukaj zunaj bo-m menda imeli prav pustno de-ldjo. Ali bi bili vi kaj hudi, če bi jo danes popoldne primahal v mesto?"

"Saj najbrž ne bi niti izvede-la za to," se je zasmejala dekle. "Za sedaj po pozdravljeni!"

Bobova napoved se je uresni-čila. Nedelja je bila res dolga in dolgočasna. Ob štirih popol-dne ni imel več občutka. Vro-če pripekane se je umaknilo rahlemu vetriču in z dovolje-njem se vedno čemernega Mad-dena je Bob v malem avtu po-pihal za senzacijami Eldorada.

Toda tudi tam ni bilo kdo ve-kalo kratkočasno. Pri oknu ho-tela je sedel lastnik ter se ubi-jal z neizrečeno obsežnim nedelj-skim časnikom. Glavna cesta je bila pustila in prazna. Mladen-ec je pustil avto pred hotelom in odšel v Holleyovo pisarno.

Na vratih ga je pozdravil Holley. "Dobro dan, ljubi Eden! Za trdno sem upal, da pridete."

Sicer pa je prišla za vas brzo-javka."

Bob je naglo prečital očetovo sporočilo. "Ne razumem, kaj se je zgodilo, sem pa zelo vznemi-rjen. Najprej se hočem ravnati po vajinih navodilih. Zaupam obema, premislita pa, da bi mi bilo zelo mučno, če bi kupčija padla v vodo. Jordanovim je mnogo na tem, da se hitro izvr-ši, in Viktor se vama hoče po vsej sili obesiti na glavo. Ob-veščajte me sproti."

"Grom in strela, to bi bila smola!" je zamrmral Bob.

"Kaj?"

"Viktor grozi, da se bo sam vmešal — sin dame, ki je last-nica biserov. Še tega bučmana je treba!"

"In kaj je sicer novega?"

"Najprej sem pognal sedem in štirideset dolarjev!" Bob je povedal o pokeru. "Ugotovila sva tudi, da je Thorn zagrebel škaflo z mišjico. In Charlie je našel pogrešano orožje z dve-ma praznima predalčkoma v Thornovi miznici."

Holley je požvižgal med zob-mi. "Res? Mislim, da bo vaš vrli prijatelj Chan spravljal tega potepina na varno, preden se bo-mo prav zavedli."

"Morda. Toda nobenemu osumljencu ne morete dokazati umora, če ne pokažete mrliča."

"Tega bo Chan že našel!"

Bob je skomizgnil. "To naj bo njegova zasluga. Take reči me ne mikajo. Rad imam za-pletnosti, toda vse mora biti le-po in čedno. Kaj pa vaš razgo-vor?"

"Jutri bo v New Yorku priob-čen." Holleyeve trudne oči so se zasvetile.

"Tudi jaz bi se rad posvetil časnikarstvu," je nekam plašno priznal Bob.

Oni ga je brzo premeril s po-gledom. "Dobro si premislite. Čaka vas močna trgovska tvr-dka, kaj vam more namesto nje nuditi list? Priznam, da je čisto prijetno, dokler je človek mlad. Toda ko se boste posta-rali?" Vstal je in položil svojo roko gostu na ramo. "Ko se bo-ste postarali, morda že s štiri-desetimi leti — kaj potem? Ne-kega dne bo prišel založnik, bo videl siv šop v vaših lasih in bo zarenčal: 'Vrzite starca ven! Po-trebujem mladih moči.' Ne, lju-bi prijatelj, časnikarstvo ni za vas. O tem se morava temeljito pomeniti."

In pomenila sta se. Mala Hol-leyeva ura na pisalni mizi je bi-la že pet, ko je urednik prene-hal. "Pojdite! V kavarni Oa-za bova skupaj južinala!"

Bob je z veseljem pristal. Za mizico nasproti baru je kralje-vala Pavla Wendell. "Sedita k meni!" je dejala. "Danes sem bila kar zapravljava in sem si naročila svojo mizo. No, gospod Eden, ali je bil dan res tako dolg, kakor ste se bali?"

"Strašno dolg, odkar ste me zapustili."

Ko so priromale na mizo zvr-hane skledice, je Bob dvignil ra-me. "Brž bežite v rešilne čol-ne! Preden pričnem rezati, mo-rajo biti ženske in otroci na var-nem."

Holley je buljil v svoj krož-nik. "Vedno ista stara kokoš!" je vzdihnil. "Kaj bi dal za po-šteno domačo hrano!"

"Oženite se," ga je podražila Pavla. "Ali mislite vi, gospod Eden, drugače?"

"Poznal sem marsikaterega revčka, ki se je oženil zato, da bi bil potem dobro krmiljen. Sedaj je v restavraciji — edina razli-ka je, da mu njegova drobna že-nica dela družbo. Račun za dva, zabave za pol."

(Dalje prihodnjič)

Maševanje Angležev

London, 5. julija. Ker je pred-sednik Irske države absolutno odrekel davek, oziroma letni prispevek Irske Angliji, ki znese \$1,000,000, se je angleška vlada maščevala s tem, da je potom parlamenta odglasovala, da se upelje nemudoma 100 procentov colnine na vse irske izdelke, ki

se uvažajo iz Irske. 321 po-slancev proti 43 je glasovalo za stoprocentno colnino. Celo na potrebna živila je upeljana enako visoka carina, in je bil predlog, da so živila izvzeta od colnine z ogromno večino poražen v angleškem parlamentu. Ker Irska ne more obstati, ako ne izvaža svo-jih pridelkov, se smatra, da se bo v kratkem podala Angliji in plačala dolg, nakar bo visoka colnina najbrž odpravljena.

Trije otroci umrli v čolnu na vodi

Trenton, New Jersey, 4. juli-ja. Trije otroci so utonili danes v Great Pond Lake, ko se je pre-vrnili njih čoln, katerega je vo-dil neki 10 letni dečko. Trije dru-gi fantički so bili še ob pravem času rešeni.

Anglija bo plačala vse vojne obveznosti

London, 3. julija. Anglija na-merava plačati vse svoje vojne dolgov, ki znašajo okroglo \$7-, 200,000,000, toda še poprej bo odredila, da zniža obrestno me-ro, ki znaša sedaj pet odstotkov. Nova obrestna mera bo znašala le tri procenke in pol. Nad 3-, 000,000 Angležev ima v rokah bonde, ki reprezentirajo angleški vojni dolg.

Romunski demokratiški klub

The Rumanian Eagle Club je sklenil na svoji seji v Grdinovi dvorani, da bo politika kluba od-slej demokratična, in se bo tudi tozadevno ime kluba spremenilo.

Zvišan gasolin

Standard Oil družba nazna-nja, da je zvišala cene gasolinu za pol centa pri galoni. In v kratkem se pričakuje novega zvišanja.

MALI OGLASI

Pozor!

Opozarja se vse člane društva Kras, št. 8 SDZ, da se v vseh slučajih društva obračajo do novega tajnika in sicer sledeče:

John Rotar,
679 E. 159th St.

Stanovanje

se da v najem, štiri čedne sobe, za malo in mirno družino. Po-sebno priročno za novoporočence. Vprašajte na 6410 St. Clair Ave. (June 25.28.30.Jul.5.)

Želim dobiti

\$1500.00 na dobro prvo vknjiž-bo, na hišo za dve družini. Kdor ima denar in ga lahko posodi, naj se zgleda z naslovom v ura-du tega lista. (156)

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO

F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

Model A (tudi model B)

Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četveroglatim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz-žemalcem vode. ZNIZAN

\$26.00

MANDEL HARDWARE

15704
Waterloo Rd.

KEnmore 1282

SEE Niagara Falls

ONLY \$3.75 One Way \$6.50 ROUND TRIP

between CLEVELAND and BUFFALO

Autos, any size, carried for only \$3.75

(\$4.75 July 1st to Sept. 14th inclusive)

Why drive when you can put your car aboard for less than the cost of oil and gas? More restful... cheaper... and saves a day.

Steamers each way, every night, leaving at 9:00 P. M., May 15th to November 1st.

CLEVELAND and FORT STANLEY, CANADA, DIVISION

July 1st to Sept. 5th incl. on Friday, Saturday and Sunday only

\$3.00 one way; \$5.00 Rd. Trip. Any car only \$3.75.

THE CLEVELAND AND BUFFALO TRANSIT COMPANY

Ask your Local Tourist or Ticket Agent (or new C. & B. Line Folder, including Free Auto Map and details on our All Express Trip).

East 9th Street Pier
Cleveland, Ohio

Permanentno uravnanje las

Mi vam spletemo, marceliramo in uredimo lase. Prvovrstno delo po najbolj zmernih cenah.

Amelia Kovach
1107 Addison Rd.
HEnderson 4181. (Mon.x)

HYVIS
MORE OIL

PERRY'S SERVICE STATION

6619 St. Clair Ave.

BRUSS RADIO SERVICE

6026 ST. CLAIR AVENUE
ENDICOTT 4324

Strokovnjaška popravila na vseh vrstah radio apara-tov. Zmerne cene za garan-tirano delo. Odprto od 9. zjutraj do 8. zvečer.

PRIPOROČILO

KADAR SE SELITE, POKLIČITE

ANTON SEDMAK
1139 Norwood Rd.
HEnderson 1920

Dobra postrežba po zmerni ceni

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.
Main 4124

Zvečer:
15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave.
PLUMBING & HEATING
KEnmore 3877

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihelich Co.)
6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domo-vino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notar-ske listice, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testament.

CENE ZMERNE. POSTREŽBA TOČNA. POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

LLOYD GEORGE KRIV SMRTI RUSKEGA CARA

Ze dolgo časa ni kaka knjiga v Angliji zbudila toliko senzacije v javnosti, kakor knjiga voj-nih spominov, katero je spisal angleški poslanik na ruskem dvoru, Sir Geo. Buchanan in ka-tere spomine objavlja sedaj nje-gova hči. Največjo pozornost vzbuja oni del knjige, ki se peča s smrtjo ruskega carja Nikola-ja II. V knjigi se z vso sigur-nostjo dolži Lloyd George, da je on v prvi vrsti kriv na tra-je on v prvem koncu zadnjega ruskega carja.

Hči bivšega angleškega posla-nika, Murile Buchanan, je to knjigo dala v javnost radi tega, ker hoče ščititi spomin na svo-jeja očeta, katerega so dolžili, da je nalašč zadržal brzojavko, v kateri je ponudil angleški kralj Jurij V. ruskemu carju zavetje v Angliji.

Izdajateljica knjige pravi, da je hotel njen oče takoj, ko se je odpovedal diplomatski službi, obelodaniti spomine iz svoje di-plomatske službe, ki bi popolno-ma očistili njegov karakter in delovanje vsakega madeža. To-da v zadnjem trenutku se mu je dalo od strani vladnega urada za zunanje zadeve razumeti, da bi se mu v slučaju priobčitve ta-ke knjige ne le vzelo pokojnino, temveč se ga tudi obdolžilo izda-je uradnih tajnosti. Bivši po-slanik Buchanan, ki ni imel ni-kakega premoženja, se je moral pritisku udati.

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Na bližnji stezi pa se je zdrlo kamenje. Na poti se prikaže moška postava, a ob pogledu na njo je Lini srce pričelo hitreje utripati. Oni, kateremu se je hotela na vsak način ogniti, stoji pred njo! Mar ne bo poročnik mislil, da čaka v gozdu njega? Ampak, kako bi mogla le vedeti, da bo prišel tod? Trenutek je upala, da je častnik ne bo zapazil. Larzer pa jo je že zdavnaj ugledal, še ko je korakala po državni cesti — in trenutek le se je res udal prijetnemu čuvstvu, da ga je čakala. Vendar mu je razum takoj povedal, da ne bi bilo to mogoče, ker ona sploh vedela ni, kam je on odšel in kod se bo vračal. Vendar pa se je veselil slučajnega srečanja in v svojem veselju je tudi dal izraza, ko je stopil pred njo in ji ponudil roko v pozdrav. "Kako srečno naključje, gospodična Lina!"

"Da, resnično naključje! Niti vedela nisem, na katerem hribu ste!"

"Bil sem na Veliki Svineški planini."

Lina je zapazila, da nima poročnik na sebi odprtih, pač pa zaprte hlače dokolenke. Tedaj ji je hotel tudi s tem ugoditi. Zelo ljubeznivo! In kako je znal prijetno kramljati! O sebi in svoji službi ni dejal niti besedice, le vedno je povpraševal po njenem zdravju in dogodkih v poštni službi, ter obžaloval, da krčmar tako slabo ravna z njo. Lini je postalo milo pri srcu, skoro tako milo kakor tedaj, ko ji je govoril v gozdu nad Jezersko vasio doktor Gričar. Sedaj pa je občutila ubodljiv v svoje že itak ranjeno srce! Ubogi doktor! Izgubljen zanj za vedno! Bol ji je legla na lica. Vstala je.

"Ali vam je slabo, Lina? Tako prepadeni ste! Prosim vas, oprite se name!" je prosil Larzer.

Vendar je Lina odklonila: "Saj je že minilo, prešlo! Prosim, pojdiva domov!"

Tiho sta šla proti vasi. Lina ni bilo ta večer na izpregled. Sam je poročnik povečeval in se dolgočasil v pivnici. Tudi nedelja je minila, ne da bi videl Lino. V urad k njej ni hotel. V ponedeljek, kmalu po polnoči, pa je zopet odšel v gore.

Prišel je četrtek. Začelo je deževati, ves dan in vso noč je lilo. Kmetje so se bali. S hriba se je valilo kamenje, železniške tračnice je zasulo na več mestih. Občina je morala takoj preskrbeti potrebnih delavcev. Pretrgan je bil promet, brzovaj. Lina je to takoj opazila, ker ni mogla dobiti zveze s Celovcem. In še vedno naliva, plazovji grme v dolino. Pošta je obležala, vlaki obstali. Ves promet je ustavljen. In narasla Krčica prestopa bregove, vali s seboj prodje, debla, da, celo skale.

Lina se je nenadoma spomnila poročnika, ki se vsekakor sedaj nahaja v nevarnosti. Proti večeru je prišel poročnik v Svinec — ampak kako je izgledal! Raztrgan, krvav, moker do kolke, blede in zmehdene se je privlekel domov in v svojo sobo. Gostilničarka je ob pogledu nanj zavpila, vsled česar je pritekla iz urada Lina, baš, ko je Larzer omahoval po stopnicah. Priskočila je, da mu pomore, a on je hvaležno zavrnil: "Saj ni tako hudo, gospodična Lina! Samo nekoliko potolčen sem. Hvala vam!"

Poročnik se je prisilil, da ne omahne ter je odšel v svojo sobo. Lina pa se je vrnila v urad. Kaka nasprotujoča si čustva so jo navdajala! Kako sladko zve-

ni iz njegovih ust nje ime! In vendar, ne sme biti! Dali je težko poškodovan? Ako je padel v hribih v tem strašnem neurju! V mučnem nemiru je Lina zopet stopila iz urada ter hitela v prvo nadstropje do njegovih vrat. Na hodniku je vprašala, kako se počuti.

"Trenutek, prosim!" je dejal glas notri.

"Ne tako! Hotela sem le vedeti, dali rabite pomoči! Ali naj pošljem po zdravnika?"

"Ne, ne!" je zaklical Larzer in odprl vrata.

Lina je bila vesela, da je bilo v hodniku temno, ker samo na ta način je lahko prikrila svojo zadrego.

"Tisočera hvala na vašem sočutju, gospodična! Najhujše pa je že minilo! Le par prask in udarcev sem odnesel! Smem prositi? Vstopite! Rad bi vam izrekel hvalo na lastnih tleh!"

Kako zna ljubko prositi! Lina se bojuje v svoji notranjosti. Ne, ne — v sobo moškega ne sme stopiti. Vendar Larzer tako ljubko prosi, jo prime za roko ter jo potegne v sobo. Sredi sobe je Lina obstala, zmehčana, razburjena. Le čula je, kako se ji mladenič pristrčno zahvaljuje, kako govori še dalje — ji izpoveduje svojo ljubezen, prosi, naj mu tudi ona vrača nežna čustva.

Lini so se oči zalile s solzami, zajokala je. V duhu je ugledala zaročenca z zlomljenim tilnikom, pod kupom strohnih tramov. . . . Nenadoma se je zbrala in zbežala iz sobe. Sama mora biti, sama s seboj in svojo neizrečeno boljo. . . .

V očigled slabega vremena je moral poročnik vsekakor ostati nekaj časa doma. Sicer mu to ne bi bilo drugič po godu, ker bo moral pač kasneje hiteti, da svoja dela dovrši. To pot pa se ni jezil, ker mu je odmor dajal prilike, da pokramlja kaj več z Lino. Dekle mu vendar ni dalo odgovora na njegovo ponudbo — da, od onega trenutka dalje se mu celo izogiba. Larzer vsled tega trpi. Saj je imel tako dobre in poštene namene. Bog mu je priča, da ji bo ponudil svojo roko.

Na kaj pa naj se ubogi poročnik poroči? Kavcije tudi nima. Ona ima le par goldinarjev plače, a še ti bi odpadli, čim bi gospodična nehala biti gospodična in bi postala gospa. Tedaj naj bi bila taka poroka nesmisel? In ljubezen tudi nesmisel? Vsekakor noče Lina storiti nesrečne! Mar je ljubezen nesreča? Neumnost! In Larzer je videl v vsem neumnost, samega sebe pa neskončno zaljubljenega v tegale trpkega dekleta! Vreme pa se je zjasnilo in ubogi častnik je moral zopet na delo.

Kjer je le mogel, je postajal načelnik nalepljal svoje opazke o grešnem razmerju med gospodično s pošto in poročnikom. Celotno kmetom je z zadovoljnim smehljajem o tem pripovedoval. Kmetje pa vsekakor niso smatrali zadeve bogve kako resnim, češ, taka gospodična je vendar le gosposka stvarica in ji samo privoščijo, da se zaleti v takega uniformiranega nemaniča. To poslednjo opazko je lahko Lerchenthaler obrnil tudi nase, zamrmral je "Prokleti tepci!" in za bodoče opustil podpihovanje v njih družbi.

Lina pa se je bojevala s seboj in svojim srcem vse dni, dokler si ni bila na jasnem. Kazenski rok je minil že. Tedaj je bila rešena vsakega nadaljnjega postopanja glede pisem, ki so bila

spokopana z njenim zaročencem. Tako je pisala prošnjo na ravnateljstvo in privatno pismo dobremu staremu komisarju, ki se je zadnjič zanj tako očetovsko zavzel. Prvi vlak, ki je lahko odpeljal proti Celovcu, je vzel s seboj tudi nje pisanje. Zbrana, mirna je bila sedaj Lina, manj trpka kakor navadno. Prijazno je lahko pozdravila vračajočega se poročnika, vendar se je ogibala vsakemu nadaljnjemu razgovoru z njim. Baš razgovora z Lino pa si je Larzer izlel, ker v gozdni gorski samoti je prišel na izvrstno misel: dati se na skrivaj poročiti. Seveda bi morala Lina prositi za premostitev v Celovec, da bi lahko prejemala svojih 33 goldinarjev mesečno. Na leto bi to zneslo 400 goldinarjev, povrh bi bila še njegova plača — izhajala bi prav lepo: seveda bi se morala čuvati prirastka v družini. To misel bi rad najprej sporočil Lini, nato bi pa pritegnil v skrivnost še vojaškega duhovna. Kaj bi dejal k temu polkovnik, polk in korno poveljstvo, tega poročnik vsekakor ni mislil. Poglavitna stvar je bila, govoriti z Lino. Te pa ni mogel pripraviti do razgovora — a v ponedeljek zjutraj je moral zopet v hribe!

Mesec se je bližal koncu. V nekaki predslutnji je Lina pripravila vse obračune, tako da bi imela vpisati le še zadnja dva dni. Predzadnji dan pa je bil v poštni torbi odlok poštnega ravnateljstva, s katerim je bila predstavljena s prvim prihodnjega meseca zopet v — Jezersko vas. Obenem pa ji je ravnateljstvo sporočilo, da bo nastopila isti dan sedanja ekspeditorica iz Jezerske vasi njeno mesto v Svinecu. Tiho je Lina zaključila obračune, sporočila premostitev gostilničarju kot zakupniku pošte ter mu predala blagajno in urad. Gostilničar pa ni hotel ničesar čuti o tako nenadni premostitvi. Ko mu je pa Lina pokazala odlok ravnateljstva je moral vsekakor mirno pristati. Urad je moral na vsak način prevzeti in ga do prvega zvečer voditi.

Lina je pospravila svoje stvari, dala zapeljati veliki kovček na kolodvor, sama pa se je odpeljala z jutranjim vlakom proti Celovcu. Za poročnika je ostavila le kratko pisemce. Lerchenthaler slučajno ta dan ni bil v službi, vsledčesar ni več videl odhajajoče Lina.

OSEMNAJSTO POGLAVJE

V drugič je korakala Lina po poti proti Jezerski vasi. Tiho je stopala, to pot brez spremstva. Solze so ji zalivale oči, vendar je bila vsaj kaplja sreče v nje srcu. Srčna želja, da bi lahko živela v kraju, kjer je doživela največjo srečo svojega dekliskega srca, da bo lahko oskrbovala grob svojega dragega, se ji je izpolnila. Solzna, a smehljaje se, je prišla zvečer v vas. Prtljago je ostavila v kolodvorskem uradu, a tam jo bo prinesel jutri Joža.

Lahen veterček pihlja sem od jezera, prinaša vonj planinskih cvetk; mrači se, ko se bliža Lina pokopališču.

Prvi ne obisk velja Ivanove-mu grobu!

Priprost kup zemlje s priprostim lesenim križem, z imenom umrlega! Svež smrekov venec visi na križu in tudi drugače je grob dobro oskrbovan. Lina je zašepetala:

"Ljuba skrbna mamičina roka!"

Jokaje je Lina pokleknila ter molila za dragega, nepozabnega. Iz zvonika zvonil Ave-Marijo. Gorski mir objame s svojo milo-bo vso pokrajino. In mir je legel tudi v Liniino srce, mir zatejevanja. Kaka uteha ji je bila molitev na grobu!

Tiho je šla Lina skozi kraljestvo smrti in nato na pošto.

Drugo jutro je nastopila zopet nekdanje mesto, ki se je le v toliko spremenilo; na oknu stoji sedaj brzovajni aparat. Jezerska vas je v njeni odsotnosti postala brzovajna postaja. Sicer pa je vse pri starem, pošta, poštarica in tudi psiček, ki je Lino takoj

spoznal ter se ji dobrihal. Tudi nesrečni črnilek je še tu. Na mizi pa je ležalo pisemce odhajajoče ekspeditorice, ki ji je sporočala, da je vesela, da gre iz tega dolgočasnega gnezda. In ob koncu ji je še voščila srečo!

"Srečo!" je šepetala Lina. "In vendar sem srečna, da bom lahko, ko tu, ob grobu mojega edinega, za vedno, do konca svojih dni!"

Marsikdo se je začudil, ko je vstopil v urad in ugledal nekdanjo gospodično. Vendar pa ni bil to nikak razburljiv dogodek. Iz prijaznih pozdravov pa je Lina lahko sklepala, da se je vseeno še spominjajo in da so jo imeli radi.

Proti poldnevju je prišel Anzelgruber, ki je medtem vendar postal stražmojster. Temu je pa kar besedo vzelo, ko je ugledal Lino.

"Kaj je to?" je vskliknil in potem je usahnil njegov vir slovesčine.

Lina pa se je hudomušno nasmejala in ga podražila: "To biti stara Fraulein, ki še bila enkrat tu!"

"Raspil bom peč!"

"Nikar, gospod Anzelgruber! Peč vam bo prav prišla po zimi."

"Sedaj sem Wachtmeister!"

"O, častitam! Žal, da nisem tudi jaz deležna povišanja. Ekspeditorice pač ostanemo vedno samo ekspeditorice!"

"Saj ni treba! Saj vedno enako lepe!"

Lina mu je zagrozila s prstom ter ga smehljaje opozorila, da ni laskanje dovoljeno.

"Ampak oprostite, ni laskanje, je resnica, lahko prisegam, da naša stara gospodična lepa, sehr schoen!"

"Stara gospodična — prav pravite, gospod stražmojster! Med mlade se ne morem prište-

vati več, čeravno mi je komaj štiriindvajset let!"

"Ampak prosim, najlepši čas za poročiti."

"Ne — jaz se ne bom nikdar!"

Anzelgruber ni mogel tega razumeti, trudil se je, da bi jo od tega sklepa odvrnil, a v svoji gorečnosti se je zarekel, ko je izblebetal, da bi se štel izredno srečnega, ko bi se c. kr. pošta hotela združiti s c. kr. žandarmerijo.

Lina je počakala, da je končal, nato pa mu je dejala: "Gospod stražmojster, zaupala vam bom tajno svojega življenja, tajno, ki me je gnala, da sem prosila za zopetno premostitev v Jezersko vas. Na pokopališču je grob,

katega bom oskrbovala do svoje smrti, grob ponesrečenca, ki je bil moj zaročenec!"

Anzelgruber je zajecal: "Doktor Gričar?"

"Da, doktor Gričar je bil moj zaročenec. Bog ni hotel, da bi bila postala mož in žena. In sedaj boste razumeli, zakaj hočem ostati sama. Razumeli boste tudi, da je moja najiskrenejša želja, da se vsa posvetim samo temu grobu. In — ne zamerite, gospod stražmojster!" Lina mu je podala skozi odprtino v ograji roko, katero je Anzelgruber sočutno stisnil. "Armes Fraulein!" je vzdihnil in odšel.

Kadarkoli je imela Lina čas, je šla k Gričarjevim, kjer je še

vedno živela Ivanova mamica. Stari Gričar se je medtem preselil v boljše življenje. In na srcu uboge mamic se je počutila Lina najboljše, na srcu žene, ki jo je Ivan ljubil najprej in ki mu je bila vse, dokler ni srečal Line. In osamljena je Lina živela, tiho, starajoče se dekle, srečna, da je smela ostati v Jezerski vasi.

(Konec).

DOBER PREMOK!

Točna postrežba!

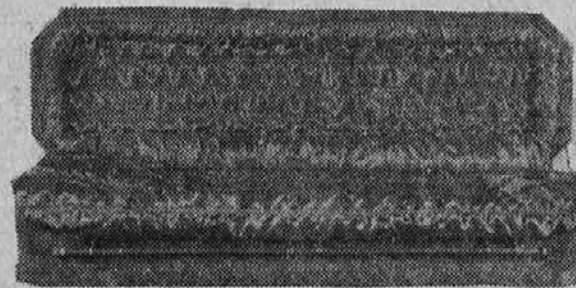
The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

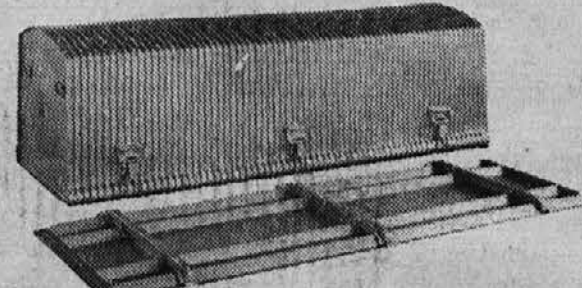
Starl Cimpermanovi prostori

Henderson 5795

FRANK ARKO, zastopnik

\$48.00

\$25.00

ČUDOVITO NIZKI POGREBNI STROŠKI!

Mi vam oskrbimo pogreb po izredno nizkih cenah, a postrežba je vseeno prvovrstna. Pri pogrebu za \$165.00 dobite: najskrbnejše balzamiranje trupla, mrtvaški venec na hišna vrata, palme, lepo odprto krsto za \$48, kakor kaže zgornja slika, železno "bakso" mrtvaški voz, dva osebna avtomobila, in vso drugo tozadevno postrežbo. Oskrbimo vam pa tudi boljše krste in pogrebe, toda ob nepretranih cenah.

Mi se ne poslužujemo nikakih agentov. Agentje pogrebne stroške samo povečajo. Invalidni voz kamorkoli v mestu, po dnevi in po noči, samo \$2.00. Pokličite nas v slučaju potrebe: ENDicott 4735.

Najljudneje se vam priporočamo

Pogrebni zavod: FRANK ZAKRAJŠEK
1105 Norwood Road

Ali vdiha-vate?

Luckies "so poštene" glede tega življenjskega vprašanja

"MOLČITE o tem", je dejala cigaretna industrija, ko smo prvič dvignili vprašanje — "Ali vdiha-vate?"

Toda molk je zlat samo tedaj, ko ni pametno govoriti. Naj drugi pojasnijo, zakaj se tako vztrajno izogibajo temu predmetu. Lucky Strike so pojasnile svoje stališče kristalno čisto . . . kajti gotovo je, da je vdihanje največje važnosti za vsakega kadilca.

Kajti sleherni vdiha-v — pa če spozna to ali ne . . . vsak kadilec in kadilka vdiha del dima, ki ga potegne iz cigarete.

Ali vdiha-vate? Lucky Strike so "poštene glede" tega življenjskega vprašanja, ker gotove nečistoče, skrite celo v najfinjšem, najmilejšem toba-ku, so odstranjene z Luckies slavnim čistilnim procesom. Luckies so ustvarile ta proces. Edino Luckies ga imajo!

"It's toasted"
Vaša Zaičita

proti dražljajem — proti kašlju

O. K. AMERICA

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE—60 modernih minut z najboljšimi glasbenimi koncerti na svetu in slavnimi Lucky Strike znanstvenimi snak torež, četrtič in soboto zvečer po N.B.C. omrežju.

Cor. 1935,
The American
Tobacco Co.